

6. Μεθοδολογία

Η διδασκαλία του μαθήματος της Λογιστικής περιλαμβάνει διάφορες μεθόδους και διδακτικές διαδικασίες. Οι διδάσκοντες/ουσες αποφασίζουν για το τι θα πράξουν, πώς θα το πράξουν, με ποια μέσα και για ποιον σκοπό, αφού λάβουν υπόψη το προφίλ, το επίπεδο μαθησιακής ετοιμότητας αλλά και το επίπεδο μαθησιακής ετοιμότητας των μαθητών/τριών.

Επίκεντρο της εκπαιδευτικής διαδικασίας είναι βέβαια ο/η μαθητής/τρια. Επομένως, κατά τη διδασκαλία χρησιμοποιούνται, για παράδειγμα, η διερευνητική μορφή διδασκαλίας, κατά την οποία επιδιώκεται η ενεργοποίηση του μαθητή για άντληση υλικού και κατάκτηση της γνώσης. Τα μέσα της σύγχρονης τεχνολογίας βοηθούν τον/τη μαθητή/τρια προς αυτή την κατεύθυνση. Η προβολή ηλεκτρονικού υλικού και ο ελεύθερος διάλογος σε λογιστικά θέματα της καθημερινότητας αποτελεί, επίσης, μια μορφή διδασκαλίας. Είναι, επίσης, δυνατόν να επιλεγεί συνεργατική ή ομαδοσυνεργατική μορφή διδασκαλίας. Είναι φανερό ότι υπάρχει ευελιξία στην επιλογή ή και στον συνδυασμό μορφών διδασκαλίας, αφού οι ανάγκες των μαθητών/τριών ποικίλουν. Οποιαδήποτε επιλογή και αν γίνει πρέπει να εναρμονίζεται με τους ανάλογους Δείκτες Επιτυχίας.

Ο/Η καθηγητής/τρια γνωρίζει το επίπεδο μαθησιακής ετοιμότητας των μαθητών/τριών του/της και καθορίζει τους στόχους της διδασκαλίας του/της. Αξίζει να σημειωθεί η σημασία της έγκαιρης προεργασίας για τον σχεδιασμό μιας διδακτικής περιόδου, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή του μαθήματος, τις δραστηριότητες εμπέδωσης, την υποβολή ερωτήσεων, την αξιοποίηση του χρόνου, την τάξη ως μαθησιακό περιβάλλον και την αξιολόγηση. Κατά τη διδασκαλία ο καθηγητής/τρια λειτουργεί καθοδηγητικά και συμβουλευτικά. Ενισχύει τους μαθητές/τριες με στόχο να ερευνούν, να αξιολογούν και να μαθαίνουν αυτόνομα. Προσφέρει γνώση, δεξιότητες και διδάσκει τους μαθητές/τριες να μάθουν πώς να μαθαίνουν και επομένως, να αυτοαξιολογούν τη μάθησή τους. Η συγκέντρωση έντυπου και ηλεκτρονικού υλικού από τους μαθητές/τριες βοηθά προς την κατεύθυνση αυτή. Επιπλέον, οι μαθητές/τριες μπορεί να διδαχθούν και στρατηγικές διαφοροποιημένης διδασκαλίας, όπως οι διαβαθμισμένες δραστηριότητες και η διαφοροποιημένη κατ' οίκον εργασία.

Η διδασκαλία και εξάσκηση στην επίλυση λογιστικών προβλημάτων αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της μαθησιακής διδασκαλίας. Η αύξηση στην ικανότητα επίλυσης των ασκήσεων αυτών είναι δυνατόν να ενισχυθεί με ποικιλία φύλλων εργασίας, τα οποία στοχεύουν στην εμπέδωση και στην επανάληψη των διδακτέων.